

Etimologia dels noms dels vents

- **Tramuntana:** vent que bufa del nord i que sol ésser molt fred i fort. Del llatí *transmontanus*, 'de l'altre costat de les muntanyes'.
- **Migjorn:** vent del sud. De *mig* i *jorn*; *jorn* ve del llatí *diurnus*, 'diürn, de dia', substantivat en llatí tardà en el sentit de 'temps diürn', dia, per oposició a 'temps nocturn', nit; derivat de *dius*, 'dia', i aquest vinculat a *dies*, 'dia'.
- **Llevant:** nom aplicat a tots els vents de component est. Ve de *llevar*, del llatí *levare*, 'alleujar; alçar; deslliurar'.
- **Ponent:** vent que bufa de l'oest. Del punt cardinal del mateix nom, del llatí *ponens*, *-ntis*, participi present de *ponere*, 'posa'.
- **Gregal:** vent del nord-est. Derivat de *grec* (en català antic *vent grec*), denominació nascuda segurament a Sicília i sud d'Itàlia, on el nom del vent es justificava per la situació de Grècia respecte a aquelles terres.
- **Xaloc:** vent del sud-est. D'origen incert, probablement de l'àrab vulgar *xalûk* o *x(u)lûq*, nom de vent, provinent d'una altra forma àrab *xurûq*, 'sortida del sol', romanitzada, de l'arrel *xaraq*, 'sol; sortir el sol'.
- **Mestral:** vent procedent del nord-oest. Ve del llatí "*magistrale*" que vol dir "magistral".
- **Llebeig:** vent càlid de component sud-oest. Probablement deriva d'una base àrab *l-b-kh*, *labâch* o *l-b-x*, *läbâx*, del grec *libítxi*, *libíkion*, diminutiu *delybikós*, 'libi'.